

ת"פ 35277/11/13 - מדינת ישראל נגד אוריה בטיט,

בית משפט השלום באילת

03 נובמבר 2015

ת"פ 35277-11-13 מדינת ישראל נ' בטיט

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אלפסי ועו"ד שחר עידן
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשמת:

אוריה בטיט,
ע"י ב"כ עו"ד ארי מנזין

גזר דין

כתב האישום וההרשעה

1. הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה בכתב האישום המתוקן, בעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ותקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשמת ומר ע ע (להלן: "**ע**") היו זוג פרוד מזה 4 חודשים, לאחר זוגיות שנמשכה כ-5 שנים.

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 15.7.2013 התקשרה הנאשמת לע וביקשה להיפגש עמו. השניים קבעו להיפגש בסמוך לתחנת המשטרה, היות וע היה בקרבת מקום. במפגש ביניהם, ביקשה הנאשמת מע לחדש את הקשר הזוגי ואמרה לו שהיא תתאבד ותתלה את עצמה מפני שאינה יכולה בלעדיו. לאחר מכן, תקפה הנאשמת את ע, בכך שנשכה את ידו וסטרה לו בפניו. ע התקשר למשטרה וכשנענה ע"י מוקדן, החלה הנאשמת לצעוק כך: "הוא מרביץ לי הוא מרביץ לי". בעקבות הקריאה, הגיע למקום השוטר רפי נידם (להלן: "**נידם**" או "**השוטר**"), כשהוא לבוש במדי שוטר, וביקש מהנאשמת להתלוות אליו לתחנה. הנאשמת אמרה לו: "יא בן זונה מה אתה מתערב זה ביני לבין חבר שלי". נידם הודיע לנאשמת על עיכובה, ובתגובה היא דחפה אותו ואמרה: "מי אתה יא בן זונה". נידם הודיע לנאשמת כי היא עצורה ואחז בידה על מנת לאזוק אותה. הנאשמת הכתה את נידם באגרופיה בעצמה רבה, נשכה אותו בחזהו וגרמה לו חתך מדמם באורך 5 ס"מ, אשר הצריך טיפול רפואי הכולל חיטוי, חבישה, זריקות חיסון נגד צהבת נגיפית ובדיקת דם לזיהוי נגיף האיידס.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר למתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות. בנסיבות המקרה, ביקש התובע להשית מאסר בפועל, צו מבחן ופיצוי. התובע עמד על חומרת העבירות שביצעה הנאשמת, הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ובייחוד הפגיעה בגורמי אכיפת החוק. התובע הפנה לתיעוד האירוע ולתיעוד השיחה עם הקצין (ת/3) ומנה את נסיבות ביצוע העבירות, ביניהן: התנהגותו השלווה של נידם טרם האירוע, ניסיונה של הנאשמת להרחיקו במכת אגרוף לפניו, ניסיונו של נידם לתפוס את יד הנאשמת והצורך בשילוב כוחות של 3 שוטרים כדי להשתלט עליה. התובע עמד על החבלות הפיזיות והנפשיות שהנאשמת גרמה לנידם, בשלהן נדרש לטיפול רפואי ונאלץ להמתין לתוצאות בדיקות לזיהוי צהבת נגיפית ואיידס, על כל המתח האישי והמשפחתי הכרוך בכך. בעניין זה, הוגשו הצהרת נפגע עבירה מטעם נידם (ת/1) שבו תוארו נזקיו וצילומי החבלות (ת/2). נטען כי החבלות שזוהו אצל הנאשמת במהלך דיון המעצר הינם פועל יוצא ממעשיה, היות והטיחה את ראשה בחזקה בשולחן החקירות. נטען כי בהליך המעצר, נטען בשם הנאשמת כי החבלות שעל גופה הן תוצאה ממעשי מאלימות שהפגינו כלפיה השוטרים, ועל אף זאת הנאשמת לא מצאה לנכון להבהיר שלאמיתו של דבר היא זו שגרמה לעצמה את החבלות שעל גופה. נטען כי על אף שהנאשמת הודתה בכתב האישום המתוקן היא לא קיבלה על עצמה אחריות בעת חקירתה במשטרה. הנאשמת לא ניסתה לתקן את תוצאות מעשיה. נמסר כי הנאשמת הורשעה בעברה בביצוע שתי עבירות של העלבת עובד ציבור. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשמת, עו"ד ארי מנזין, לא הקל ראש בחומרת העבירות שביצעה הנאשמת וטען כי מתחם הענישה ההולם יכול לנוע בין אי הרשעה ועד למאסר שירוצה בעבודות שירות. הסנגור ביקש להטיל על הנאשמת מאסר מותנה וצו מבחן, בהתבססו על המלצת שירות המבחן ונסיבות חייה. הסנגור טען כי לא קדם תכנון כלשהוא לביצוע העבירות והוסיף כי התנהגות השוטרים היא זו שהביאה לתגובתה האלימה של הנאשמת. נטען כי העבירות בוצעו בתקופה רגישה מבחינת הנאשמת, על רקע פטירה של שלושה מקרובי משפחתה ופרידתה מע. הסנגור הפנה לתסקיר שירות המבחן וציין כי הנאשמת וע חידשו ביניהם את הקשר הזוגי. הסנגור ציין כי לנאשמת קשיים לקבל מרות כפי שהדבר בא לידי ביטוי בהרשעתה הקודמת. לזכות הנאשמת נטען כי הודתה בכתב אישום שתוקן לקולא, לא ניכר בה דפוסים עברייניים וקיים בעניינה אפיק שיקומי. הסנגור ביקש להימנע מענישה כלכלית מכבידה לנוכח קשייה הכלכליים. נמסר כי הנאשמת עובדת כקוסמטיקאית בביתה. הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית.

5. הנאשמת הביעה התנצלות על מעשיה והביע תקווה שנידם ימחל לה. הנאשמת מסרה שהייתה זו תקופה לא יציבה בחייה וביקשה שתיתן לה הזדמנות להוכיח את יכולתה להירתע מבלי שיוטל עליה עונש מאסר בכליאה.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת עמוד 2

אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחם הענישה למעשי העבירות שביצעה הנאשמת, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בנסיבותיה, בצורך בהרתעתה ואחרים כמותה, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשמת תחרוג ממתחם הענישה (ראו: ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם הענישה ההולם

7. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בשתי עבירות, שבוצעו בסמיכות זמנים ויש ביניהן קשר הדוק, כך שיש לראותן כ"אירוע" אחד, ועל כן מתחם הענישה יביא בחשבון את האירוע בכללותו, על כלל העבירות שבוצעו (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.10.2014); ע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.12.2014); סעיפים 40ג(א) ו- 40ג(א) לחוק העונשין).

8. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לצורך כך יובאו בחשבון הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת אשמה של הנאשמת ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

9. **הערכים החברתיים שנפגעו** בביצוע עבירה של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 5 שנות מאסר ועונש מינימלי של 3 חודשי מאסר, הם שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק והסדר. ערך חברתי משמעותי הוא לשמר מוגנות נדרשת לשוטרים העוסקים באכיפת החוק, על מנת שיוכלו לבצע עבודתם נאמנה וללא הפרעה או חשש. תפקידם של השוטרים קשה והם פועלים בשליחותה של החברה ומסמלים את שלטון החוק. לפגיעה האמורה, היבטים הקשורים באופן מובהק במוסכמות הבסיסיות של היותנו חברה דמוקרטית המכבדת את שלטון החוק וזכויות הזולת, במערכת אכיפת החוק ובצורך להגן על אנשי חוק, המבצעים עבודתם נאמנה, לעיתים בתנאים קשים ומורכבים תוך סיכון שלומם וביטחונם האישי, כשלוחי החברה ושלטון החוק (ראו: רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.8.2010); ע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.2013)). שלומם הגופני והאישי ושלום חייהם של השוטרים אינו הפקר, ועל בית המשפט לתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

הערכים החברתיים שנפגעו בעקבות ביצוע עבירה של תקיפת בן זוג, לצדה קבע המחוקק עונש

מרבי של 4 שנות מאסר, הינם האוטונומיה על גופו של הקורבן ושמירה על התא הזוגי והמשפחתי. אין לאפשר מצב בו כוח הזרוע הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, בפרט בין בני זוג. מעשי האלימות כלפי קורבן שמבוצעים במסגרת זוגית או משפחתית מטילים אימה על קרובו במרחב המוגן לו ביותר. נקבע לא אחת כי יש לשוות חומרה יתרה לעבירות המבוצעות בד' אמותיו של התא המשפחתי ועבירת אלימות במשפחה צריכה לקבל מענה מוחשי.

10. **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה דנא הינה ברף גבוה ובעצמה רבה. הנאשמת פגעה פיזית ונפשית בע בסטירות ובהשמעת אמירות אובדניות. בהמשך, הנאשמת פגעה פיזית בנידם, שוטר במדים, בדחיפות, מכות אגרופ ונשיכתו עד שנזקק לטיפול רפואי.

11. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מצאתי לציין אתחלקה המרכזי והעיקרי של הנאשמת בביצוע העבירות ומידת אשמה הרבה. הנאשמת פעלה באלימות כלפי בן זוגה לשעבר, נכון לאותו מועד, וכשהזעיק את המשטרה ניסתה להעליל עליו כי הוא זה שהרביץ לה. בהמשך הפגינה הנאשמת אלימות פיזית שכללה נשיכה ואגרופים כנגד שוטר במדים. לנידם נגרמו חבלות על גופו, לרבות חתך מדמם באורך של 5 ס"מ. נידם נאלץ לבצע בדיקת דם בשל חשש להידבקות במחלות מדבקות, לרבות איידס, ונדרש לתקופת המתנה של כ-3 שבועות על כל המתח הנפשי הכרוך בכך, לו ולבני משפחתו וקרוביו. למעשי הנאשמת היה פוטנציאל לגרימת נזק חמור מזה שנגרם, בשים לב שנדרשה התערבות של 3 שוטרים כדי להשתלט עליה. לא התרשמתי כי למעשי הנאשמת קדם תכנון מוקדם, אך היא כמובן יכלה להימנע ממעשיה בכל עת, בעיקר כשהגיעו השוטרים לזירת האירוע. נמסר כי מעשיה של הנאשמת אירעו על רקע תקופת משבר בחייה בשל פטירת שלושה מבני משפחתה ופרידתה מע לאחר זוגיות רבת שנים, אך לא מצאתי בכל זאת הצדקה למעשיה או להקהות מחומרתם. הנאשמת אינה קרובה לסייג לאחריות פלילית.

12. בבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, בעבירות תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו מלמדת כי בתי המשפט הטילו עונשים במנעד רחב, תלוי נסיבות העושה והמעשים כאשר לרוב לעבירה זו נלוות עבירות נוספות. כך למשל:

א. בעפ"ג (מח' ב"ש) 56104-01-14 **מקסים ליטבינוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.4.2014), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של אימים, העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטרים והפרת הוראות חוקיות, בכך שאיים על בת זוגו לשעבר כי יהרוג אותה ואת בתה, שלח לה מסרונים למרות צו ההרחקה שניתן נגדו והכה שוטר בפניו ובמרפק וגרם לו לנפיחות ושטף דם בשפתו העליונה במספר אירועים. בערכאת הדיונית נקבע **מתחם ענישה** הולם לאירוע בו בוצעו עבירת תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו **שבין מאסר קצר לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **24 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

ב. בע"פ (מח' ב"ש) 33867-10-13 **אברהם נשיא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.12.2013), נדחה ערעור נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בשל כך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה בפסטיבל באילת, דיבר לשוטרים בגסות, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

ג. בע"פ (מח' לוד) 25389-10-12 **מטייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.6.2013), נדחה ערעור של נאשם, שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ואיומים, בכך שלאחר שנדרש לעצור את רכבו על ידי שוטר, בשל עבירת תנועה, התעורר בינו לבין השוטר ויכוח, במהלכו איים על השוטר ולאחר שעוכב תקף את השוטר במכות אגרופ בחזהו. בערכאה הדינית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 9 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ד. בע"פ (מח' י-ם) 6491/02 **מדינת ישראל נ' הלן גרוס** (ניתן ביום 19.1.2003), התקבל ערעורה של המדינה והוחמר עונשה של נאשמת, אשר הורשעה בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שלא נאותה לחזור לצדו המותר של המחסום שחצתה והגיבה על הניסיונות לפנותה באלימות רבה ועל כן נעצרה. הנאשמת השתוללה והכתה את השוטרים בידיה ורגליה, בעטה, נשכה ושרטה את השוטרים. על הנאשמת, בעלת עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס.

ה. בת"פ (י-ם) 33109-12-12 **מדינת ישראל נ' מוהנד אדריס** (ניתן ביום 25.12.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שלאחר שהובא לתחנת המשטרה, נגח בפניו של שוטר, נשך אותו ברגליו וגרם לו חבלה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי.

ו. בת"פ (י-ם) 50451-12-12 **מדינת ישראל נ' אפלח דרוויש ואח'** (ניתן ביום 18.12.2014) הורשע נאשם (עם אחר), על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שנתן אגרופ לפניו של שוטר שעה שניסה לאזוק ידיו של נאשם אחר. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר בפועל קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

ז. בת"פ (י-ם) 35514-09-11 **מדינת ישראל נ' סאמח דיאב** (ניתן ביום 11.2.2014) הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של מטרד לציבור, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שהוא וחבריו הטרידו את מנוחת השכנים, רקדו, השמיעו מוזיקה, שתו אלכוהול, וסרבו לבקשות השוטרים

להתפנות מהמקום. הנאשם צעק, השתולל והכה אגרופו בראשו של שוטר. לאחר שהובל לתחנת המשטרה, איים הנאשם על השוטר שישרוף אותו ואת ילדיו והפך שולחן. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר ויום**, מאסרים מותנים ופיצוי.

ח. בת"פ (אי') 1506/12 **מדינת ישראל נ' יוסף ח'ורי** (ניתן ביום 23.12.2013), הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה סתם ותקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, בכך שהכה אחר באגרופ לפניו. לאחר שנעצר והובא לתחנת המשטרה, נגח הנאשם בבטנו של שוטר, השתולל וניסה לבעוט ברגליו של שוטר שנאלץ להשתמש נגדו במכשיר "טייזר". נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירת תקיפה סתם שבין 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה מותנית**. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירת תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו שבין 4 ל- 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה מותנית**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה**, כך שתקופת המאסר הועמדה על 16 חודשים, מאסר מותנה והתחייבות.

ט. בת"פ (י-ם) 1281/09 **פרקליטות מחוז ירושלים נ' בלאל עוויי ואח'** (ניתן ביום 21.6.2012) הורשעו נאשמים, על יסוד הודאתם, בעבירות של ניסיון תקיפה ותקיפת שוטר; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על אחד הנאשמים, בעל עבר פלילי, שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בלבד, הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של תקיפת בן זוג מלמדת על טווח ענישה שבין מאסר מותנה למאסר בפועל. כך למשל:

א. ברע"פ 10797/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.3.2006) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שאיים "לפוצץ" למתלוננת את המוח, משך בשערותיה וחבט באגרופיו בראשה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה**. הופעל בחופף עונש של מאסר מותנה.

ב. בע"פ (מח' חי') 11985-12-09 **דינה נישנוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.3.2010) נדחה ערעורה של נאשמת שהורשעה על יסוד הודאתה, בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן זוג בשתי הזדמנויות. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסרים מותנים.

ג. בת"פ (ראשל"צ) 20218-06-13 **מדינת ישראל נ' חני פנחסוב** (ניתן ביום 5.2.2015) הורשעה נאשמת על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת בן זוג, בכך שנכנסה לביתו בכוח, ירקה עליו וסטרה לפניו. בית המשפט האריך מאסר מותנה שהוטל על הנאשמת בהליך אחר וחדש

מאסר מותנה שהוטל עליה.

ד. בת"פ (ת"א) 55035-11-12 **מדינת ישראל נ' פלונית** (ניתן ביום 26.1.2015) הורשעה נאשמת לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בן זוג, בכך שבעטה בפניו של בן זוגה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה והתחייבות.

ה. בת"פ (אי) 40930-08-13 **מדינת ישראל נ' ג'ואנה זנו דהן** (ניתן ביום 16.9.2014) הורשעה נאשמת לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות כלפי בן זוג, בכך שרצה לעברו, בעטה בצלעותיו, סטרה לו והלמה אגרופיה בחזהו. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות**. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות.

ו. בת"פ (אי) 2671-05-12 **מדינת ישראל נ' ולדימיר מנקו** (ניתן ביום 10.6.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של אימים ותקיפה סתם של בת זוג בשני אירועים. באירוע הראשון, הנאשם אמר למתלוננת כי ישבור את רגליה וכי בא לו להרוג אותה, נשך אותה וסטר בפניה 3 פעמים. באירוע השני, הנאשם הכניס את המתלוננת למקלחת, פתח מים קרים ואמר לה "כשתירגעי אני אוציא אותך מפה", חבט בראשה בגבה וסטר לה. לכל אחד מהאירועים נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה מותנית**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 4077-02-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 1.11.2012) הורשעה נאשמת, על יסוד הודאתה בעבירה של תקיפת בן זוג ואימים, בכך שסטרה לבעלה, זרקה על פניו כרית והכתה אותו במצחו באמצעות מפת שולחן. בנוסף איימה עליו בעודה אוחזת בסכין ואמרה שתכניס לו "את זה בבטן", תהרוג אותו, את הוריו ותתאבד. בהמשך הכתה הנאשמת את בעלה בגבו באמצעות נעל. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסרים מותנים והתחייבות.

ח. בת"פ (עכו) 44005-09-11 **מדינת ישראל נ' מוחמד חוג'יראת** (ניתן ביום 4.7.2012) הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג (3 מקרים) והיזק לרכוש במזיד, בכך שהכה אותה, משך בשערותיה וזרק כוסות וצלחות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים**.

13. מכל המקובץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם לאירוע נשוא כתב האישום הינו **בין מספר חודשי מאסר בודדים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים

וענישה כלכלית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בהתאם להוראות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין [ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)].

תסקירי שירות מבחן

15. ביום 13.1.2015 התקבל תסקיר שירות המבחן, במסגרתו נסקרו קורות חייה ורקעה המשפחתי של הנאשמת, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשמת בת 26, רווקה ועובדת כעצמאית בתחום הקוסמטיקה בביתה. הנאשמת הודתה חלקית בביצוע העבירות, מסרה שנשכה את ע והפגינה כלפיו אלימות, מפני שהייתה נסערת לאחר שטעתה לחשוב שהוא לא מעוניין לחדש עמה את הקשר הזוגי. הנאשמת אישרה כי הפגינה אלימות כלפי השוטרים, משום שסירבה להתערבותם וכך האירוע יצא מכלל שליטה, כפי המתואר בכתב האישום. הנאשמת הביעה צער ותחושת בושה על התנהגותה. נמסר כי הנאשמת חוותה תקופה קשה בשל פטירת קרובי משפחתה ופרידתה מע, לאחר זוגיות מורכבת וממושכת, במהלכה סבלה מדיכאון, עצבנות והעדר רצון להשתלב במסגרת תעסוקתית. שירות המבחן העריך כי על אף הסיכון הקיים להישנות התנהגות אלימה ומתפרצת מצד הנאשמת, היא בעלת עמדות נורמטיביות, השוללות התנהגות אלימה וכי העבירות בוצעו כתוצאה מיומנויות תקשורתיות ותפקודיות לקויות לצד יכולת נמוכה לשלוט בדחפיה. שירות המבחן גייס את הנאשמת למסגרת טיפולית בקבוצה ייעודית לנשים עוברות חוק, להעת המודעות לדפוסי התנהגות מכשילים ושיפור מיומנויות תקשורת לצמצום סיכון הישנות התנהגות אלימה מצדה. נמסר כי ההליך המשפטי הווה עבור הנאשמת גורם משמעותי. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה מרתיעה בדרך של מאסר מותנה, ענישה שיקומית בדמות צו מבחן לשם שילובה בקבוצה ייעודית לנשים ולחייבה בפיצוי משמעותי לשוטר.

ביום 1.7.2015 התקבל תסקיר נוסף ממנו עלה כי שילובה בקבוצה טיפולית התעכב בשל החמרה במצבה בריאותה של הנאשמת ואשפוזו בבית חולים (הוצגו אישורים רפואיים לשירות). בחודש יוני 2015, לאחר שמצבה הבריאותי השתפר מעט, שולבה הנאשמת בקבוצה טיפולית לנשים והיא ביטאה מוטיבציה להתמדה במסגרת זו, אך טרם ניתן היה לבצע הערכת טיפול. נמסר כי מצבה הבריאותי של הנאשמת אינו מאפשר השמטה בעבודה פיזית או משרדית ועל כן אינה מתאימה לבצע של"צ. בנסיבות

אלה, שב שירות המבחן על המלצתו לגזור על הנאשמת מאסר מותנה, פיצוי משמעותי וצו מבחן.

ביום 18.10.2015 הוגש תסקיר משלים, ממנו עלה כי הנאשמת השתלבה בטיפול קבוצתי המיועד לנשים עוברות חוק. נמסר כי הנאשמת הגיעה למרבית המפגשים ושיתפה פעולה כפי יכולתה. הנאשמת ביטאה רצון ומאמץ לבצע שינוי בחייה, לשמור על יציבות תעסוקתית ולהקים משפחה. שירות המבחן התרשם ממודעות מסוימת אצל הנאשמת לקשייה להתמודד עם מצבי לחץ ומשבר ולהתמיד במסגרת תעסוקתית. נמסר כי הנאשמת בתחילת דרכה לשינוי ודומה כי נדרש פרק זמן נוסף לצורך ביסוסו לשם צמצום הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. בנסיבות אלה, חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשמת מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי.

16. הנאשמת הופנתה לממונה על עבודות שירות, אשר חיווה דעתו כי היא אינה כשירה לבצע עבודות שירות בשל מגבלות בריאותיות.

17. בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית בעבירות בהן הורשעה הנאשמת, ריבוי העבירות, ריבוי הקרבנות, האלימות הרבה שהפגינה כלפי בן זוגה ושוטר והצורך להרתיעה ואחרים כמותה. האינטרס הציבורי דורש הגנה על גורמי אכיפת החוק ושמירה על התא המשפחתי והזוגי, וזאת באמצעות ענישה מרתיעה שתבהיר כי כל פגיעה בערכים אלה תענה בענישה מוחשית.

הנאשמת הורשעה בעברה בשתי עבירות של העלבת עובד ציבור, בגין הושת עליה מאסר מותנה (בשנת 2011). הבאתי בחשבון כי הנאשמת לא יצרה קשר עם נידם לאחר האירוע ולא ניסתה לתקן את תוצאות מעשיה או לפצותו.

18. לזכות הנאשמת אציין כי היא הודתה בכתב האישום שתוקן לקולא, חסכה בזמן שיפוטי והביעה התנצלות על מעשיה. הבאתי בחשבון את גילה הצעיר (ילידת 1988), נסיבות חייה כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ומצבה הבריאותי עליו למדתי מאסמכתאות רפואיות (אישור רופא משפחה מיום 4.5.2015 וסיכום אשפוז מיום 3.5.2015), המגביל אותה מלבצע עבודות פיזיות או משרדיות. נתתי דעתי לכך שלא נודע על פתיחת תיקים נוספים בעניינה, מאז ביצוע העבירות בהן הורשעה. הנאשמת שיתפה פעולה עם שירות המבחן ושולבה בהצלחה במסגרת טיפולית בקבוצה ייעודית. נמסר כי הנאשמת וע חידשו את הקשר הזוגי ושיתפו בכך את בני משפחתם לאחר שע פנה להליך גיור.

19. חומרת העבירות שביצעה הנאשמת, בנסיבות ביצוען, מצדיקות השתת מאסר בפועל על מנת לגמול לנאשמת על מעשיה ולהרתיעה, כמו גם אחרים כמותה, מלשוב עליהם. עם זאת, לא ניתן להתעלם מנסיבות חייה המורכבות והייחודיות של הנאשמת ובכללן מצבה הבריאותי. התרשמתי כי הנאשמת הפנימה את הפסול שבמעשיה, הביעה חרטה עמוקה ועשתה מאמצים להשתקם במסגרת טיפולית בחסות שירות המבחן.

סבורני אם כן כי יש בשיקול השיקומי כדי להצדיק במקרה זה חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, מכוח סעיף 40ד(א) לחוק העונשין. שוכנעתי כי יש לעודד את הנאשמת להמשיך בדרך השיקומית על מנת לסייע בידה לפתוח פרק חדש בחייה ולכלכל את עצמה.

20. לא נעלם מעיני הגמול הנדרש לנאשמת שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיה ואת הוקעתם הנדרשת. ברם, מצבה הבריאותי אינו מאפשר לה לרצות מאסר בעבודות שירות או שירות לתועלת הציבור. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצות שירות המבחן ומכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי ראוי להעדיף בעניינה ענישה מרתיעה וצופה פני שיקומה, לצד רכיבים כלכליים מתונים, ולהימנע ממתחת מלוא שורת הדין למולה.

העונש המתאים לנאשמת

21. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשמת עונש כדלקמן:

א. מאסר מותנה לתקופה של 9 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום תעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום תעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון, למעט תגרה.

ג. פיצוי לשוטר רפאל נידם (ע/ת) בסכום של 5,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון ביום 15.12.2015 ויתר התשלומים מדי 15 לכל חודש שלאחר מכן, על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט. פיגור בתשלום יחייב את הנאשמת בתוספת פיגורים כחוק. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לשוטר, לפי האמור בכתב האישום.

ד. קנס - בסכום של 500 ₪, או מאסר למשך 3 ימים תחתיו. הקנס ישולם עד ליום 15.10.2016, שאילולא כן תחויב הנאשמת בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

ה. צו מבחן - הנאשמת תעמוד לפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט-1969, למשך תקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן. לא תעמוד הנאשמת בצו המבחן, ניתן יהיה לגזור מחדש את עונשה.

ו. התחייבות - הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 8,000 ₪, אשר יהיה עליה לשלם באם בתוך שלוש שנים מהיום תעבור על כל עבירת אלימות. היה והנאשמת לא תחתום על התחייבות כאמור בתוך 7 ימים, תיאסר בגין כך למשך 30 ימים.

22. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולשוטר רפאל נידם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום. 1

ניתן היום, כ"א חשוון תשע"ו, 03 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.